

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Изх. номер 186/23.11.2017 г.

ДО

КРАСИМИР ВЪЛЧЕВ
МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО И
НАУКАТА
МИНИСТЕРСТВО НА
ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

Обръщаме се към Вас, обезпокоени от писмо № 9105-390 /17.11.2017 на МОН, за което ни сигнализираха наши членски организации. Според съдържанието му поради зачестилите посещения на неправителствени организации в училищата от системата на средното образование следва тези посещения:

- да се осъществяват след подкрепа от министъра и/или началника на РУО;
- да се осъществяват в присъствието на директора;
- индивидуалните разговори с учениците да се осъществяват само след предварително информирано съгласие на родителите.

Силно обезпокоени сме от това изненадващо писмо и неговото съдържание по няколко причини. Смятаме, че от една страна то влиза в **остро противоречие със съществуващата законодателна рамка, определена в чл.257-259 от ЗПУО, както и със съществуващата нормативна база** – според нея пропускателният режим в училищата и детските градини се определя от директора, като негово задължение и правомощие е да определя кои физически и юридически лица и по какъв начин да бъдат допускани в съответното поверено му учебно заведение.

Тази информация е **одобрена и съгласувана с всички страни-участници в учебния процес със заповед на директора в началото на учебната година** и ясно и точно определя по какъв ред в сградата на училището и до учебния процес се допускат външни за училището лица. Това обикновено става не самоволно, а след предварителна уговорка с директора и приемащия външните посетители педагогически и/или непедagogически персонал. **Отговорност на директора е да провери дали организациите, с които работи, имат политики и процедури за работа с деца и дали ги спазват и да следи за качеството и коректността на работата им.**

Самото Министерство на образованието в своята практика е издавало подкрепящи писма относно конкретна дейност, кампания или пряка работа с ученици на различни организации от неправителствения сектор, но подобни писма нямат статута на заповед и не могат да задължат

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

директора на дадено училище да включи своя екип и ученици в инициативата, нито обратното – **едно партньорство между НПО и училище не трябва да бъде обект на разрешителен режим от страна на МОН**. Подобно бюрократично действие ще направи трудно функционирането и на самите държавни структури, тъй като подобен подход би изисквал човешки ресурс и ненужно забавяне на процедурите. Нещо повече – предвижда се разрешителен режим, а не уведомителен, какъвто предполагат големи обществени прояви.

По-обезпокоителен аспект на подобно задължение за съгласуваност с МОН при посещение на НПО е ограничаването на една дългогодишна добра практика на сътрудничество на образователния сектор с гражданския, от която произтичат само ползи и за двете страни. Такова ограничение **нарушава изцяло както философията за все по-голяма автономност на училищата** при избора им на партньори и изграждане на политики за повишаване качеството на образованието, така и затруднява изключително много принципа на привличане на всички ангажирани за благоденствието на децата страни в една общност, пречателвайки един голям и активен сектор да допринесе чрез своята експертиза и добри практики.

Ако Министерство на образованието действително стои зад твърдението, че подобни мерки са наложителни с цел създаване на безопасна и здравословна среда в училище, то възниква въпросът **защо подобни мерки се предприемат само спрямо неправителствения сектор** и не засягат други посетители в училищата. Подобно ограничение показва тенденциозност в една посока, която може да бъде разбрана само по негативен начин и остава необяснима за нас като експерти, които работят всеки ден за подобряването на живота на всички деца в България и преодоляването на съществуващите неравенства при достъпа им до образователни, културни, спортни, здравни, социални и други подкрепящи услуги. **Всякакви ненужни ограничения на този достъп нарушават неотменимите права на децата**, и то броени дни след отбелязването на годишнината от приемането на КООНПД в България.

Така формулирано, ограничаването на достъпа на неправителствени организации до класните стаи и училищните дейности **ще затрудни с излишна административна процедура изключително много работата на самите училища**, които от години са в активно сътрудничество с множество организации и то именно с подкрепата на МОН – министерство, което има дългогодишна политика за работа с гражданския сектор и е заявявало желание за задълбочаване на партньорствата и дори делегиране на определени дейности, като например извънкласната работа, към външни специалисти.

Като обединение на 144 организации с отговорно отношение не само към образованието, но и към подобряването на живота на децата в България, ние от Национална мрежа за децата бихме подкрепили всяко разумно предложение за по-ясни права и отговорности между неправителствените организации и училищата, като например сключване на партньорски договори. За нас обаче остава неясен поводът за подобно изненадващо решение. **Молим за ясен отговор на въпроса защо то е необходимо, по какъв начин се обяснява противоречието му със съществуващата нормативна уредба и защо Министерството се намесва пряко в училищната автономия, която досега последователно защитава чрез новия образователен закон и в множество документи, стратегии и публични изяви.**

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Призоваваме Министерство на образованието да разпространи ново писмо или друг документ, в който ясно да подчертае правомощията на директорите на училища и детски градини да организират пропускателния режим и произтичащите от това отговорности, без да се оставя каквото и да е впечатление за административно ограничаване на партньорството на НПО или въвеждане на централизиран лицензионен режим!

С уважение,

Георги Богданов
Изпълнителен директор
Национална мрежа за децата